ma ni ſuurt kurja nõu ettewõtma, ja Jummala wasto patto teggema.“ Sedda ei kannatand se ſuurtſuggu naesterahwas; temma wõttis ſealſammas paikas nõu tedda hukka ſata; läks ja kaebas omma mehhele, et Joſep temma wasto häito olnud, ja tedda püüdnud wäggiſe häbbiſtada. Potiwar uskus temma üllekohtuſt kaebduſt, ja laskis kohhe ſedda wõeraſt noortmeeſt wangi-torni heita.

Agga ſealgi ei jätnud Jummal tedda. Wangi-hone üllem leidis Joſepit wägga kalli ja ustawa innimeſe ollewad, ja andis köik wangid temma käe alla, ja köik mis ta issi piddi teggema, laskis temma tedda tehha. Ürrike aega pärraſt ſedda, olli Egiptuſe kuningas Warao omma keldre-teenri ja paggari peale süüd leidnud ja neid wangi-torni ſaatnud, kus naad teiste wangide hulkas ka Joſepi käe alla ſaid. Möllemad ollid ühhel ööl tähtjaid unnenägguſid nähnud, mis Joſep neile nenda ärraſelletas, et kunningas esſimeſt lahtipeästab ja tedda jälle ammeti peale panneb; agga teiſe pea lasſeb otſaſt ärralüa ja tedda pu külge pua. Nenda ſündis ka möllemile.

Joſep olli kül keldre-tenert pallunud, ennaſt meles piddada, kui temma käſſi hästi käib, ja Warao ette temma pärraſt räkida, ja tedda wangi-honeſt ärraſata; agga ſe olli ſelle römoga, et ta kunninga jureſt jälle armo leidnud, tedda üsna ärraunnuſtanud. Kahhe aasta pärraſt alles ſündis, et Warao unnenäggo, kelle tähhenduſt ükski ei möiſtnud ärraarwata, temma wangi pölwele otſa teggi. Seſt, kui kunningas omma unnenäo pärraſt murres olli, tulli keldre teenrile temma endine unnenäggo, ning ſe kuida Joſep ſedda targaste olli ärraſelletanud, mele, ja räkis ſedda asja kunninga ette. Kunningas laskis kohhe tedda wangi-honeſt wäljatua, räkis temmale omma luggu ja ütles: ma näggin unnes, et ma Niluſe-jõe äres ſeiſin, ja näggin jõeſt ſeitſe illuſat ja lihhawat lehma tõuswad, ja aſa peal ſõwad; nende järrele tõuſid jõeſt ſeitſe teiſt lahja lehma, need ſõid ſeitſe lihhawat lehma ärra, egga polnud ſed-